

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Dominika Válková

Odvolání proti rozhodnutí o přestupku

Bakalářská práce

Olomouc 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Odvolání proti rozhodnutí o přestupku“ vypracovala samostatně a citovala všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 29. 3. 2022

Dominika Válková

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce JUDr. Soni Pospíšilové, Ph.D., za cenné připomínky a rady, ochotu a trpělivost při vypracování.

Obsah

Úvod

1 Odvolání jako řádný opravný prostředek	6
1.1 Náležitosti odvolání	6
1.2 Odvolací lhůty.....	8
1.3 Právo podat odvolání	10
1.3.1 Obviněný z přestupku.....	10
1.3.2 Poškozený.....	11
1.3.3 Vlastník věci.....	12
1.3.4 Zákonný zástupce, opatrovník, orgán sociálně-právní ochrany dětí	13
2 Odvolací řízení o přestupku.....	16
2.1 Odvolací správní orgán	16
2.2 Průběh odvolacího řízení	17
3 Rozhodnutí o odvolání	21
3.1 Zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí	22
3.2 Zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení	22
3.3 Změna napadeného rozhodnutí	23
3.4 Zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.....	24

Závěr

Úvod

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolila problematiku odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Toto téma jsem si zvolila především proto, že s přestupky se člověk setkává běžně, a přestože je s přestupky spojena menší společenská difamace než u trestných činů, je dle mého i tak velmi důležité se jimi zabývat. Během práce se zaměřím především na procesněprávní úpravu tohoto institutu na území České republiky. Cílem mé práce je objasnění řízení o odvolání proti rozhodnutí o přestupku, a zároveň zodpovězení jednotlivých výzkumných otázek. Za výzkumné otázky si kladu: 1. Existují rozdíly v právním postavení odvolatelů v odvolacím řízení o přestupku? 2. Uplatnění, jakých principů lze identifikovat v odvolacím řízení o přestupku?

Daná problematika je dobře zpracována díky dostatku odborné literatury. Během práce vycházím z ústavní a mezinárodní právní úpravy, obecné právní úpravy představované zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem (dále jen „správní řád“), obohacené o specifika podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) a z relevantní soudní judikatury. V mé bakalářské práci používám především deskriptivní metodu, metodu syntézy a analýzy.

Celý text je strukturován do tří kapitol, jež jsou dále členěny na podkapitoly. V úvodní části mé práce se budu zabývat náležitostmi odvolání, odvolacími lhůtami a kdo disponuje právem podat odvolání. Jednotlivé odvolatele postupně představím a poukážu na jejich práva a role v odvolacím řízení o přestupku, čímž objasním i jednu ze svých výzkumných otázek. Druhá kapitola je zaměřená na průběh odvolacího řízení a postavení odvolacího správního orgánu v tomto procesu. Také poukážu na uplatnění principů v odvolacím řízení o přestupku, čímž zároveň objasním druhou výzkumnou otázku. Třetí kapitola mé bakalářské práce bude patřit rozhodovací pravomoci odvolacího správního orgánu. Představím varianty, jak může odvolací správní orgán proti podanému odvolání rozhodnout, přičemž tuto kapitolu obohatím o vlastní poznatky z odborné praxe vykonané na Městském úřadě ve Frýdlantě nad Ostravicí. Městský úřad ve Frýdlantě nad Ostravicí jako obecní úřad obce s rozšířenou působností nemá k projednání přestupků ustanovenou komisi pro projednání přestupků, atak problematiku přestupků řeší pouze úřední osoby. V rámci mé praxe jsem měla možnost seznámit se s touto agendou a jednotlivou spisovou dokumentací, což mi pomohlo lépe porozumět celému přestupkovému a odvolacímu řízení.

Tato práce vychází z právního stavu účinného ke dni 28. 2. 2022

1 Odvolání jako řádný opravný prostředek

Institut odvolání je nejčastější typ řádného opravného prostředku, kterým se účastník řízení dožaduje přezkoumání dosud nepravomocného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.¹ Odvolání je upraveno v § 81 až § 93 správního řádu, a také v ustanovení § 96 až § 98 přestupkového zákona. Právo podat odvolání je projevem zásady dispoziční a zásady dvojinstančnosti řízení.

1. 1 Náležitosti odvolání

Dle správního řádu je odvolání podáním, jež musí obsahovat obecné náležitosti podání stanovené správním řádem. Musí být tedy patrné, kdo odvolání činí, které věci se týká a co se navrhuje. Mimo to musí odvolatel, tedy osoba, jež odvolání podává, uvést, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu jej napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí. Tyto náležitosti jsou potom námitkami ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu a hrají důležitou roli při stanovení rozsahu, v jakém bude odvolání přezkoumáváno.² Pokud odvolání podává fyzická osoba, uvede v odvolání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování.³ V odvolání souvisejícím s podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku.⁴ Právnícká osoba uvede v odvolání název obchodní firmy, identifikační číslo, adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování.⁵ Odvolání se vždy podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý z účastníků obdržel jeden.

Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, samotný výrok či jeho vedlejší ustanovení. Nelze podat odvolání pouze proti odůvodnění.⁶ Jestliže by však bylo podáno odvolání proti odůvodnění rozhodnutí, odvolací orgán odvolání zamítne podle § 92 odst. 1 správního řádu, pro nepřipustnost. V tomto ustanovení se promítá zásada dispoziční, kterou je odvolací řízení ovládáno. Záleží tedy pouze na vůli odvolatele, zda proti rozhodnutí využije řádného opravného prostředku a zda napadne celou výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý

¹ FRUMAROVÁ, K. a kol. *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 174

² JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 408

³ § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁴ § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁵ § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶ § 82 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

výrok či jeho vedlejší ustanovení.⁷ Pokud odvolání směřuje pouze proti některému výroku nebo vedlejšímu ustanovení, které netvoří nedílný celek s ostatními a zároveň to nezpůsobí účastníkům řízení žádnou újmu, nabývá zbytek výrokové části právní moci.⁸ Nabytí právní moci zbytku výrokové části rozhodnutí, proti němuž nebylo odvolání směřováno bude časté u společného rozhodnutí dle ustanovení § 140 odst. 7 správního řádu, v případech, kdy věc byla spojena do společného řízení, protože se to týká též účastníků. Toto ustanovení se ale nevyužije v přestupkovém řízení, v němž byla uplatněna škoda způsobená přestupkem a obviněný se odvolal jen do výroku o jeho vině, nikoli do výroku, jimž mu byla uložena povinnost nahradit poškozenému škodu. Výrok o náhradě škody či vydání bezdůvodného obohacení tvoří nedílný celek s výrokem o vině. Nemůže být tedy obviněnému uložena povinnost nahradit škodu, pokud nebyl uznán vinným.⁹

Odvolání se posuzuje podle skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno.¹⁰ Takže například podání, které bude nazváno jako stížnost či žaloba, ale podle obsahu bude patrné, že se jedná o odvolání, musí být správním orgánem přijato. V praxi se objevuje zřídka i neúplné odvolání nebo odvolání neobsahující žádné námitky vůči napadenému rozhodnutí, tzv. blanketní odvolání.¹¹ Znamená to tedy, že odvolání obsahuje formální náležitosti, ale odvolatel v nich žádá právo doplnit odvolání v budoucnu dodatečně.

Odvolání není možné podat, jestliže to zákon přímo vylučuje. Například po uplynutí odvolací lhůty či při usnesení, které se pouze poznamenávají do spisu, nebo také v případech, kdy osoba, jež odvolání podala, vzala toto podání zpět.¹² V takovém případě už nelze odvolání znovu podat, i přesto, že ještě neuplynula odvolací lhůta.¹³ Odvolání lze vzít zpět nejpozději do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu.¹⁴ Taktéž právo podat odvolání nepřisluší

⁷ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 406

⁸ § 82 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁹ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 413

¹⁰ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 406

¹¹ KOLMAN, P. *Správní právo procesní- nad účinky „polo-blanketní odvolání“ ve správním řízení*, [online]. 4.6.2019 [cit. 2022-01-23]. Dostupné z: <https://advokatnidenik.cz/2019/06/04/spravni-pravo-procesni-nad-ucinky-polo-blanketni-odvolani-ve-spravnim-řízení/>

¹² JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 2. vydání, Praha: C. H. BECK, 2020, s. 798

¹³ FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HROZINKOVÁ, E., ŠKUREK, M., a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 200

¹⁴ § 91 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

osobě, která odepřela toto právo ústně do protokolu či písemně.¹⁵ Nepřípustné je také odvolání podané proti příkazu na místě. Pokud by se jednalo o řízení s více účastníky a práva podat odvolání se vzdali pouze někteří z nich, rozhodnutí nabude právní moci až po uplynutí odvolací lhůty posledního z nich.¹⁶ Jestliže by se všichni účastníci vzdali práva podat odvolání, nabývá rozhodnutí právní moci dnem následujícího po dni, kdy tak učinil poslední z účastníků řízení.¹⁷ V případě řízení s jedním účastníkem, který se vzdal práva podat odvolání, nabývá toto rozhodnutí právní moc ihned.¹⁸

1.2 Odvolací lhůty

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne, kdy bylo účastníkovi řízení oznámeno rozhodnutí o přestupku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.¹⁹ Odvolání lze podat až tehdy, kdy bylo rozhodnutí vydáno. Pokud účastník podá odvolání před vydáním rozhodnutí, má se za to, že bylo podáno první den odvolací lhůty.²⁰ V případě chybného, neúplného nebo nesprávného poučení u rozhodnutí o přestupku, lze podat odvolání do 15 dnů ode dne vydání takového opravného poučení, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.²¹ Toto ustanovení se aplikuje zejména ve vztahu k hlavním účastníkům řízení. Dle závěrů z judikatury neplatí základní lhůta, ale automaticky už lhůta prodloužená.²² „Z dikce § 83 odst. 2 správního řádu z roku 2004 je nutno dovodit, že k prodloužení odvolací lhůty dochází přímo ze zákona. Jestliže je poučení správního rozhodnutí neúplné, pak neplatí základní lhůta uvedená v § 83 odst. 1 správního řádu z roku 2004, nýbrž automaticky platí lhůty podle § 83 odst. 2 citovaného zákona. Uvedené ustanovení neumožňuje správnímu orgánu ani soudu posuzovat otázku, zda neúplnost poučení mohla přímo zasáhnout do práv účastníka řízení.“²³

Do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy bylo rozhodnutí oznámeno. Obecně se pro běh lhůty užití pravidla dle § 40 správního řádu. Lhůta je zachována, pokud je poslední den lhůty podáno odvolání u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo prostřednictvím

¹⁵ FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HROZINKOVÁ, E., ŠKUREK, M., a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 200

¹⁶ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 870

¹⁷ § 91 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁸ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 871

¹⁹ § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

²⁰ VEDRAL, J., *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 728

²¹ § 83 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

²² POSPÍŠILOVÁ, S., *Judikatura správních soudů ve věci účastenství v řízení a její vliv na správní praxi*, In KNOLL, V., HABLOVIČ, J., VNENK, V. *Naděje právní vědy 2020: Právní věda v praxi. První vydání*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2020, s. 536

²³ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2014, čj. 11 A 70/2011-54

poštovní zásilky adresované tomuto orgánu.²⁴ Odvolací lhůta je lhůtou zákonnou, kterou nemůže správní orgán prodloužit, ani zkrátit.²⁵

Může však nastat situace, kdy správní orgán rozhodnutí účastníkům neoznámí. V takových případech může osoba, jež byla účastníkem řízení, ale které nebylo rozhodnutí o přestupku oznámeno, podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků.²⁶

Včasné a přípustné podané odvolání je spojeno s účinkem suspenzivním, tedy odkladným, a účinkem devolutivním. Včasným odvoláním se rozumí, že je podáno v určité, zákonem stanovené lhůtě. Přípustné je odvolání považováno tehdy, že zákon umožňuje proti rozhodnutí podat tento řádný opravný prostředek. Suspenzivním účinkem nenastávají právní účinky rozhodnutí. Rozhodnutí o odvolání tedy nenabývá právní moci ani není vykonatelné, dokud o něj správní orgán nerozhodne.²⁷ V určitých případech je odkladný účinek odvolání vyloučen. Je to například tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem, hrozí-li vážná újma některému z účastníků nebo jestliže o to některý z účastníků požádá.²⁸ Platí, že včasné a přípustné odvolání proti rozhodnutí o přestupku má vždy odkladný účinek, který se nedá vyloučit.²⁹

Devolutivní účinek odvolání spočívá v tom, že se rozhodovací pravomoc správního orgánu prvního stupně, tedy první instance, přesouvá na orgán tomuto správnímu orgánu instančně nadřazený.³⁰ Pokud by v prvním stupni o přestupku rozhodoval obecní úřad obce s rozšířenou působností, jako správní orgán první instance, o odvolání proti takovému rozhodnutí o přestupku bude rozhodovat orgán jemu nadřazený, a to příslušný krajský úřad, jako správní orgán druhé instance. Výjimkou z tohoto účinku je institut autoremedury. Možnost autoremedury je z důvodu procesní ekonomie zakotvena v ustanovení § 87 správního řádu a „umožňuje správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání, nebude-li tím způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, jež se to týká vyslovili souhlas. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.“³¹ Jestliže odvolatel žádá v odvolání zrušení celého rozhodnutí, avšak správní orgán shledá

²⁴ FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HROZINKOVÁ, E., ŠKUREK, M., a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 202

²⁵ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 417

²⁶ § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

²⁷ SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012, s. 244

²⁸ § 85 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

²⁹ FRUMAROVÁ, K. a kol. *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 177

³⁰ SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012, s. 245

³¹ § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

důvody pouze pro zrušení části rozhodnutí, nemůže tak k autoremeduře přistoupit, nevyhověl by totiž tímto odvolateli v plném rozsahu a nebyla by tak splněna podmínka užití autoremedury.

1.3 Právo podat odvolání

Velmi důležitou otázkou v každém řízení je, kdo v něm vystupuje jako účastník. V tomto řízení je však jedna velmi výrazná a důležitá odchylka upravena přestupkovým zákonem, a tou je legitimace účastníků. Respektive určení rozsahu, v jakém mohou odvolatelé napadnout rozhodnutí o přestupku.

1.3.1 Obviněný z přestupku

Pro každé řízení je nezbytné, ať už z povahy věci, aby účastníkem byla osoba, jež byla z přestupku obviněna. Dle § 69 odst. 1 přestupkového zákona platí, že podezřelý z přestupku se stává obviněným, jakmile vůči němu učiní správní orgán první úkon v řízení. Musí však být zachována presumpce nevin³², tudíž se na obviněného hledí jako na nevinného, dokud není pravomocným rozhodnutím o přestupku vyslovena jeho vina.³³³⁴ Tato zásada je zakotvena již v předchozím přestupkovém zákoně³⁵ a taktéž má oporu na mezinárodní úrovni. Upravuje ji především článek 6 odst. 1 a 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv³⁶. Rovněž musí být vedle presumpce nevin, podobně jako v trestním řízení, zachována zásada *in dubio pro reo*. Z této zásady nám vyplývá, že správní orgán v pochybnostech musí rozhodnout ve prospěch obviněného.³⁷

Většinu procesních práv obviněnému přiznává správní řád, kde jsou zakotvena obecná práva účastníků řízení. Mezi ty hlavní patří především právo vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, právo obdržet informace o řízení³⁸, právo podat opravné prostředky³⁹, právo navrhnout důkazy, právo nahlížet do spisu⁴⁰, právo na přiměřené poučení o procesních

³² PULGRETOVÁ, T. *Presumpce nevin* [online]. 2019 [cit. 2022-02-02]. Dostupné z: <https://mylaw.cz/clanek/presumpce-nevin-503>

³³ § 69 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

³⁴ Čl. 40 odst. 2 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod

³⁵ § 73 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích

³⁶ Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících (dále jen „Evropská úmluva o ochraně lidských práv“)

³⁷ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 599

³⁸ § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

³⁹ § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁴⁰ § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

právech v řízení⁴¹ a právo na oznámení rozhodnutí⁴². Kromě obecného právního předpisu najdeme rovněž další práva v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv, a to zejména v článku 6, kde je dovozováno právo na spravedlivý proces a právo klást svědkům a znalcům při ústním jednání či ohledání na místě otázky.⁴³

Mnoho dalších práv je zakotveno v přestupkovém zákoně. Patří zde například právo být vyzooměn o zahájení řízení o přestupku (§ 78), právo navrhnout ústní jednání a dokazování (§ 82, § 82) či právo uzavřít dohodu o narovnání (§ 87).

Obviněný je jako jediný z účastníků řízení hlavním účastníkem řízení a může podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, v plném rozsahu.⁴⁴ Ostatní účastníci řízení jsou účastníky pouze v části projednávané věci, a proto se jejich procesní práva vztahují pouze k určité části řízení.⁴⁵ Odlišná míra práv účastníků řízení není projevem porušení zásady rovnosti vyjádřené v čl. 37 odst. 3 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina základních práv a svobod“). Zásada rovnosti znamená totiž rovné postavení účastníků řízení, ale v rámci jedné kategorie účastníků, nikoli napříč jednotlivými kategoriemi.⁴⁶

1.3.2 Poškozený

Pokud by byla v odvolacím řízení o přestupku projednávána náhrada škody či vydání bezdůvodného obohacení, byl by účastníkem také poškozený. Je však účastníkem pouze v části týkající se uplatnění náhrady škody či vydání bezdůvodného obohacení.⁴⁷ Rozsah práva poškozeného podat odvolání je tedy závislý na jeho hmotněprávním vztahu k probíhajícímu řízení, a dopadá pouze na adhezní řízení.⁴⁸ Adhezní řízení není samostatné řízení, ale je součástí hlavního řízení. V adhezním řízení se projednávají mimo věci hlavní i věci vedlejší, které by jinak byly projednávány v samostatném řízení.

⁴¹ § 4 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁴² § 72 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁴³ § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁴⁴ § 96 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁴⁵ FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HROZINKOVÁ, E., ŠKUREK, M., a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 200

⁴⁶ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 585

⁴⁷ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 586

⁴⁸ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 869

Řízení o náhradě škody a vydání bezdůvodného obohacení upravuje § 88 přestupkového zákona, který stanoví obviněnému povinnost nahradit škodu způsobenou spácháním přestupku poškozenému, či vydání bezdůvodného obohacení získané na úkor poškozeného. Důležité ale je, aby tento nárok poškozený uplatnil v řízení o přestupku nebo v předcházejícím trestním řízení nejpozději při prvním ústním jednání nebo ve lhůtě určené správním orgánem.⁴⁹ Jestliže byla někomu způsobena spácháním přestupku škoda, ale k řízení se nepřipojil, není tedy účastníkem řízení.⁵⁰ Je tedy na poškozeném, aby se sám postavení účastníka řízení dovolával. Uplatní se tak zásada *vigilantibus iura* („bdělým náleží práva“).⁵¹

Samotné postavení poškozeného upravuje § 70 přestupkového zákona. Jsou zde stanovena i určitá práva, jež jsou poškozenému přiznána, a to především právo být vyrozuměn o možnosti uplatit nárok na náhradu škody nebo vydání bezdůvodného obohacení, právo být poučen o nařízeném ústním jednání. Další práva poškozenému coby účastníku řízení, přiznává taktéž správní řád, jež jsou vyjmenována v předchozí podkapitole. Jsou to především právo vyjádřit v řízení své stanovisko, právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, právo obdržet informace o řízení či právo podat opravné prostředky. Tato práva má pouze v části řízení, ve které vystupuje, v jiné části účastníkem řízení vůbec není.

Poškozený může podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.⁵² Proto se také může odvolat pouze v určitém rozsahu, a ne v celém rozsahu, jako tomu bylo u obviněného.

1.3.3 Vlastník věci

Jestliže se v řízení rozhoduje o zabrání věci či náhradní hodnoty, je dalším účastníkem řízení i vlastník této věci.⁵³ I v případě vlastníka věci, má jako účastník řízení určitá práva, ovšem zde se rozhoduje o právech vlastnických. Obdobně jako to bylo u poškozeného je i

⁴⁹ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 586

⁵⁰ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 587

⁵¹ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 587

⁵² § 96 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁵³ JEMELKA, L., In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 588

vlastník věci, která má být zabráná, omezen na účasti v řízení pouze na tu část řízení, ve které se rozhoduje o jeho právech čili na tu část, která se týká zabrání věci nebo náhradní hodnoty.⁵⁴

Je důležité rozlišovat termín zabrání věci a zabrání náhradní hodnoty. Právní úprava odkazuje na zabrání náhradní hodnoty v § 54 přestupkového zákona. Platí, že jestliže ten, komu náleží věc, jež měla být zabráná, ji před zabráním zatají, zničí, zcizí, poškodí, zužitkuje nebo ji učiní neupotřebitelnou, či jinak maří výkon zabrání, může mu být uloženo zabrání náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě této věci.

Zabrání věci upravuje ustanovení § 53 přestupkového zákona, které uvádí, že pokud nebyl uložen správní trest propadnutí věci (§ 48 odst. 1 přestupkového zákona), lze rozhodnout, že se tato věc zabírá, jestliže

- do 60 dnů, ode dne, kdy přestupek vyšel najevo nebyla zjištěna skutečnost rozhodná pro zahájení řízení o přestupku proti určité osobě
- náleží pachateli, u něhož došlo k upuštění správního trestu za přestupek
- náleží pachateli, proti němuž nelze vést řízení o přestupku či mu uložit správní trest
- věc pachateli nenáleží, anebo mu nenáleží zcela
- vlastník věci není znám.

Vlastník věci se může proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, odvolat pouze proti výroku o zabrání věci nebo náhradní hodnoty.⁵⁵

1.3.4 Zákonný zástupce, opatrovník, orgán sociálně-právní ochrany dětí

Právo podat odvolání náleží i osobám, které nejsou účastníky řízení, v případě obviněného mladistvého. Jsou to především zákonný zástupce, opatrovník, orgán sociálně-právní ochrany dětí, a to pouze pokud tak činí ve prospěch mladistvého obviněného a pouze proti výroku o vině, správním trestu, ochranném opatření, o nároku na náhradu škody či nároku na vydání bezdůvodného obohacení a o náhradě nákladů řízení.⁵⁶ Za mladistvého se považuje osoba, která v době spáchání přestupku dovršila patnáctý rok a nepřekročila osmnáctý rok⁵⁷ a jímž je na základě článku 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, zaručena zvláštní ochrana dětí. Kdo je zákonný zástupce nezletilého upravuje blíže § 892 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Rodiče mají povinnost a právo dítě zastupovat při právních jednáních,

⁵⁴ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 589

⁵⁵ § 96 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁵⁶ § 96 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁵⁷ § 55 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

ke kterým není mladistvý právně způsobilý. Nezletilé dítě může zastupovat při jednání, jestliže tu není žádný z rodičů, i poručník, opatrovník či pěstoun.⁵⁸ Opatrovníka může ustanovit správní orgán mladistvému obviněnému, jestliže

- nemá mladistvý zákonného zástupce, který by za něj v řízení jednal
- nemůže za něj jednat zákonný zástupce
- nemá ustanoveného opatrovníka podle zvláštního zákona
- mladistvému brání v řízení právní překážka a nemůže sám činit úkony
- není známo místo pobytu nebo se mu nedaří doručovat písemnosti
- je těžce zdravotně postižený a nelze se s ním dorozumět ani skrze tlumočnicka.⁵⁹

Zákonný zástupce obviněného mladistvého disponuje kromě práva podat odvolání i dalšími procesními právy. Jde o právo navrhnout důkazy či jiné návrhy během průběhu řízení, právo na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení práv a oprávněných zájmů mladistvého obviněného, nahlížet do spisu, právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, právo účastnit se ústního jednání, apod.⁶⁰ Obdobný rozsah práv, jako zákonný zástupce, má taktéž opatrovník či orgán sociálně-právní ochrany dětí. Orgánem sociálně-právní ochrany dětí je obecní úřad obcí s rozšířenou působností.⁶¹

Správní orgán vydá rozhodnutí o schválení dohody o narovnání za splnění zákonem stanovených podmínek, a to, jestliže takový způsob vyřízení věci není v rozporu s veřejným zájmem a je to dostačující vzhledem k povaze a závažnosti přestupku, míře dotčení veřejného zájmu, osobním poměrům obviněného, jestliže obviněný prohlásí vážně, určitě a svobodně, že daný přestupek spáchal a uhradí poškozenému škodu, vydá mu bezdůvodné obohacení, či složí na účet správního orgánu částku určenou k veřejně prospěšným účelům.⁶²

Proti rozhodnutí o schválení dohody o narovnání se může odvolat ten, kdo schválenou dohodu uzavřel, zákonný zástupce, opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí.⁶³ Zde není výslovně stanoveno, že by odvolání mělo směřovat pouze ve prospěch mladistvého obviněného, ovšem schválení dohody o narovnání by mělo být pro mladistvého příznivější. I přesto by měli už z povahy věci zákonný zástupce, opatrovník či orgán sociálně-

⁵⁸ § 928 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku

⁵⁹ § 32 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶⁰ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 869

⁶¹ § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí

⁶² § 87 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁶³ § 96 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

právní ochrany dětí hájit zájmy mladistvého obviněného a zvážit před podáním odvolání, co je pro něj nejvhodnější řešení.⁶⁴

⁶⁴ JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 2. vydání, Praha: C. H. BECK, 2020, s. 797

2 Odvolací řízení o přestupku

V následujícím textu se budu věnovat postavení odvolacího správního orgánu a průběhu odvolacího řízení. Poukážu na zásadu dvojinstančnosti řízení, ale i na specifika typická právě pro řízení přestupkové či odvolací řízení o přestupku. Jde o neuplatnění zásady koncentrace řízení v prvním stupni, rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí s využitím úplného revizního principu, princip *beneficia cohaesionis a zákaz reformace in peius*.

2.1 Odvolací správní orgán

Obecně platí, že se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, nikoli u odvolacího správního orgánu.⁶⁵ Je to z toho důvodu, že před postoupením či předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu, má prvostupňový orgán stále možnost své rozhodnutí změnit nebo zrušit.⁶⁶ Jedná se o institut autoremedury. Taková změna či zrušení napadeného rozhodnutí přichází v úvahu, jestliže tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže by ti, kterých se to týká vyslovili souhlas.⁶⁷

V případě, že je odvolání podáno u jiného správního orgánu, než u toho, který rozhodnutí vydal, je tento orgán povinen odvolání bezodkladně postoupit orgánu příslušnému.⁶⁸ Pro zachování odvolací lhůty stačí, když správní orgán, jež odvolání postupuje správnímu orgánu k tomu příslušnému, podal toto odvolání v poslední den lhůty poštovní zásilkou adresovanému správnímu orgánu.⁶⁹ Odvolateli není na újmu, jestliže odvolání podá příslušnému správnímu orgánu, avšak na jiný organizační útvar, než mělo odvolání směřovat. V takovém případě nedojde k postoupení podle § 12 správního řádu, ale jednotlivé organizační útvary si takové odvolání předají mezi sebou.

Odvolací správní orgán je orgán nejbližší nadřízený správnímu orgánu, jež napadené rozhodnutí vydal.⁷⁰ Během mé odborné praxe jsem přišla do styku s přestupkovou agendou a jednotlivými spisovými materiály. Městský úřad ve Frýdlantě nad Ostravicí, kde jsem svou praxi vykonávala, jako obecní úřad obce s rozšířenou působností neměl ustavenou komisi pro projednání přestupků, atak rozhodnutí o přestupku vydávala úřední osoba. Pokud tedy tento

⁶⁵ § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶⁶ § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶⁷ § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶⁸ § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁶⁹ § 40 odst. 1 písm. d), zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁷⁰ § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

Městský úřad ve Frýdlantě nad Ostravicí (odbor právní, oddělení přestupků) vydá rozhodnutí o přestupku jako orgán prvního stupně bude odvolacím správním orgánem jemu nadřizený správní orgán, a to Krajský úřad Moravskoslezského kraje (odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, oddělení správních činností). Toto ustanovení je projevem dvojinstančnosti správního řízení, protože by o odvolání měl rozhodovat orgán odlišný od prvostupňového orgánu. Výjimkou je institut autoremedury popsanou výše.

Zvláštní zákon může přímo stanovit, který orgán je odvolací správní orgán.⁷¹ Jestliže tak nestanoví, postupuje se podle obecné právní úpravy v ustanovení § 178 správního řádu. „*Jestliže rozhodnutí o přestupku vydal obecní úřad obce s rozšířenou působností, je nadřizeným správním orgánem, tedy odvolacím správním orgánem, krajský úřad. Nadřizeným správním orgánem orgánu kraje ve věcech samostatné působnosti je Ministerstvo vnitra a ve věcech přenesené působnosti je nadřizeným orgánem věcně příslušný ústřední správní úřad, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší. Nadřizeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace je správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřizeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání. Není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil. Nadřizený správní orgán ústředního správního úřadu je ministr, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Nadřizeným správním orgánem ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu je vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.*“⁷²

2.2 Průběh odvolacího řízení

Pokud správní orgán, který rozhodnutí vydal nezruší či nezmění rozhodnutí v autoremeduře (dle § 87 správního řádu), předá správní orgán, který rozhodnutí vydal spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.⁷³ Předávaný spis musí být označen spisovou značkou a obsahovat veškeré podklady včetně soupisu všech svých součástí a příloh.⁷⁴ Součástí předávaného spisu musí být stanovisko správního orgánu, který rozhodnutí vydal, konstatování včasnosti a přípustnosti odvolání, vyjádření, proč nepostupoval dle § 87 správního řádu, vyjádření k námitkám obsažených v odvolání a v závěru návrh, jak by měl odvolací správní orgán rozhodnout. Jestliže byl

⁷¹ § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁷² § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁷³ JEMELKA, L., PONĎELNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 366

⁷⁴ § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

odvoláním napaden jen některý výrok rozhodnutí a lze-li příslušnou část spisu oddělit, předá správní orgán pouze tu část spisu, která se týká otázky, o níž bylo rozhodnuto v napadeném výroku rozhodnutí. Takto lze postupovat pouze za splnění podmínek, a to, že netvoří napadený výrok nedílný celek s ostatními výroky, nebude tím způsobena újma žádnému z účastníků a umožňuje-li to povaha věci.⁷⁵ V případě nepřipustného nebo opožděného odvolání předá správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů. Ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti či nepřipustnosti odvolání.⁷⁶

V odvolání či v průběhu odvolacího řízení může v rámci tzv. novot v odvolacím řízení obviněný uvádět nové důkazy či skutečnosti.⁷⁷ Může tedy uvádět nové skutečnosti nejen v řízení na prvním stupni, ale i na druhém stupni (v odvolacím řízení). Výslovně se na něj tedy nevztahuje zásada koncentrace řízení v prvním stupni, kterou upravuje obecná právní úprava v ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu. Z této zásady lze vyvodit, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení se přihlédne tehdy, jde-li o skutečnosti či důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Ostatní účastníci, zákonný zástupce, opatrovník mladistvého, orgán sociálně-právní ochrany dětí a osoba přímo postižená spácháním přestupku, mohou uvádět nové skutečnosti nebo důkazy ve svých vyjádřeních vztahujících se k novým skutečnostem nebo důkazům, které obviněný uvede v odvolání nebo v průběhu odvolání.⁷⁸

Z hlediska rozsahu přezkumu rozhodnutí napadeného odvoláním upravuje přestupkový zákon úplný revizní princip, to znamená, že odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.⁷⁹ Přezkoumává tedy zákonnost a správnost všech výroků. Dle správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, kdežto přestupkový zákon upravuje přezkum zákonnosti i v řízeních, které těmto rozhodnutím předcházely. Taktéž přezkoumává zákonnost ze všech hledisek a bez ohledu na to, zda byly uvedeny odvolací důvody nebo bylo podáno odvolání bez bližšího odůvodnění.

⁷⁵ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 367

⁷⁶ § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁷⁷ JEMELKA, L. In JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017, s. 874

⁷⁸ § 97 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁷⁹ § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak pouze tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.⁸⁰

„Pokud důvod, pro který odvolací správní orgán rozhodl ve prospěch některého z účastníků řízení, prospívá také jinému účastníkovi řízení, rozhodne odvolací správní orgán taktéž v jeho prospěch.“⁸¹ Toto ustanovení upravuje princip *beneficia cohaesionis*. Původně byl tento princip uplatňován pouze v trestním řízení, později byl však zaveden i v řízení přestupkovém právě přestupkovým zákonem. Odvolací správní orgán na základě této zásady změnil rozhodnutí ve prospěch jiných i tehdy, i když tyto osoby samy odvolání nepodaly. Cílem je zabránění situace, kdy by byly vydány navzájem odporující výroky v jedné věci a spolu se zákazem *reformace in peius* zajištění nápravy vad rozhodnutí a ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků řízení.⁸²

Zákaz *reformace in peius* (*prohibitio in peius*, tedy zákaz změny k horšímu) v praxi znamená, že odvolací správní orgán nemůže v neprospěch obviněného změnit výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody či vydání bezdůvodného obohacení.⁸³ Toto však nebrání správnímu orgánu prvního stupně uložit přísnější správní trest novým rozhodnutím, pokud bylo původní rozhodnutí v odvolacím řízení zrušeno jako celek a správní orgán prvního stupně v novém řízení posoudil otázku viny i trestu v plném rozsahu.⁸⁴ Zákaz *reformace in peius* je základní zásadou v řízení o opravném prostředku a jedna ze základních zásad spravedlivého procesu, jejímž účelem je zabránit obavám osoby, která podává opravný prostředek z možného zhoršení postavení. Pokud opravný prostředek podá i jiný účastník řízení, jehož zájmy nejsou shodné, neuplatní se tato zásada. Zásada se využívá jak v sankčních řízeních, tedy v trestním a v řízení o přestupcích, ale také v odvolacím správním řízení, kde je uplatňována ve smyslu zákazu změny napadeného rozhodnutí v neprospěch odvolatele. V trestním řízení má být tato zásada pojímána co neširěji. Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2006, sp. zn. II. ÚS 304/04 nerespektování zákazu *reformationis in peius* v oblasti trestní odpovědnosti může věc posunout až do ústavní roviny, neboť se jedná o nerespektování odvolacího práva a může dojít k porušení práva na spravedlivý proces. Zákaz

⁸⁰ PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 406

⁸¹ § 98 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁸² PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 407

⁸³ *Ministerstvo vnitra české republiky: průvodce zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* [online]. 1.2.2022 [cit. 2022-02-15]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>

⁸⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. března 2017, č. j. 6 Afs 169/2016-42

reformace in peius se neuplatní v přezkumném řízení, protože nejde o řízení o opravném prostředku, ale je zahajováno výlučně ex offio.⁸⁵

⁸⁵ PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 407-415

3 Rozhodnutí o odvolání

Odvolací správní orgán má po přezkoumání odvolání dvě možnosti. Buď to usoudí, že odvolání není důvodné a není ani důvod pro zastavení řízení, tím pádem odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Druhá možnost přichází v úvahu tehdy, kdy po přezkumu odvolání zjistí, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné. Na základě toho potom může napadené rozhodnutí zrušit, změnit, anebo vrátit k novému projednání.⁸⁶ Je to projevem apelačního principu, který na rozdíl od principu kasačního, stojí na možnosti odvolacího správního orgánu meritorně rozhodnout o věci samé v případě, že shledá pochybení na straně správního orgánu prvního stupně.⁸⁷

Z mé zkušenosti při odborné praxi na Městském úřadě ve Frýdlantě nad Ostravicí vím, že většina takovýchto podaných odvolání proti rozhodnutí o přestupku končíva rozhodnutím odvolacího správního orgánu (tedy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje) potvrzením napadeného rozhodnutí a zamítnutím odvolání. Měla jsem možnost nahlédnout do jednotlivých spisů díky tomu, že rozhodnutí o odvolání odvolacího orgánu se předává vždy jako spis zpět k orgánu prvního stupně, co rozhodoval o napadeném rozhodnutí. Dle mého názoru můžu objektivně posoudit, že úřední osoba, jež vedla přestupkové řízení s jednotlivými účastníky a zakládala spis, prováděla všechny kroky pečlivě, svědomitě, na základě a v rozsahu právních předpisů. Úřední osoba mi sdělila, že za celou dobu její praxe (která na městském úřadě odboru právním, oddělení přestupků činí asi 10 let) se jí stalo pouze třikrát, že odvolací správní orgán došel k závěru, kdy bylo podané odvolání přípustné a musela své stanovisko v rozhodnutí, jakožto rozhodnutí orgánu prvního stupně změnit. Jednou se jí dokonce stalo, že i přes změnu svého stanoviska jí bylo vráceno znovu odvolání odvolacího správního orgánu a musela se s tím znovu vypořádat. To, že jí byla ale drtivá většina rozhodnutí o přestupku potvrzena svědčí o její pečlivosti a také o tom, že vždy postupovala v souladu se zákonem. I když by se někomu mohla zdát úplná banalita důvody stěžování si na sousedy kvůli přílišným hádkám či zlomení patníku u plotu, vše posuzovala vždy ze všech úhlů pohledu a vždy tak, aby rozhodla objektivně, nestranně a v souladu se zákonem.

⁸⁶ ČERNÝ, J., HROZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., Přestupkové řízení. *Praktická právnícká příručka*. 12. vydání. Praha: LINDE, 2011, s. 210

⁸⁷ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 438

3.1 Zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí

Tato možnost rozhodnutí odvolacího správního orgánu nastává až subsidiárně, neuplatní-li se žádný z postupů vyjmenovaných níže a pokud neshledá důvody ke zrušení či změně rozhodnutí. Podmínkou zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí je především nedůvodnost odvolání a neexistence důvodu pro zastavení řízení dle § 66 správního řádu. Zde je demonstrativně stanoveno, že se řízení zastaví, jestliže

- vzal žadatel/odvolatel svou žádost/odvolání zpět
- odvolatel neodstranil do určité lhůty podstatné vady v odvolání, které brání v pokračování řízení
- bylo podáno zjevně právně nepřijatelné odvolání
- zjistí překážku řízení litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu- „*zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu*“
- odvolatel zanikl nebo zemřel a v řízení nepokračují ani právní nástupci, nebo zanikla věc, které se to týká či právo, kterého se řízení týká
- odvolání se stalo zjevně bezpředmětnou
- a z dalších důvodů stanovených zákonem.

Odvolací správní orgán může změnit či zrušit napadené rozhodnutí jen z části a ve zbytku jej potvrdit.⁸⁸

3.2 Zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

Pokud odvolací správní orgán dojde k závěru, že je napadené rozhodnutí nesprávné, anebo je v rozporu s právními předpisy, může napadené rozhodnutí anebo jeho část zrušit a řízení zastavit.⁸⁹ Tato varianta nastává v případě, že nenastanou některé důvody předpokládané pro zastavení řízení (upravené v § 66 správního řádu a demonstrativně stanovené výše). O zastavení řízení se nevydává samostatné usnesení, ale uvede se přímo ve výroku rozhodnutí o odvolání. Možnost zrušit rozhodnutí a zastavit řízení nastává například, když odvolací správní orgán zjistí, že osoba obviněna z přestupku nespáchala přestupek, za nějž byla uznána vinnou

⁸⁸ § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁸⁹ § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

správním orgánem prvního stupně, nebo za situace, kdy napadené a přezkoumávané rozhodnutí nemohlo být vůbec vydáno, protože k vydání mu chybí zákonný podklad.⁹⁰

3.3 Změna napadeného rozhodnutí

Třetí možností, jak může odvolací správní orgán rozhodnout v případě nesouladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy je, že napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Ovšem pouze pokud by tím některému z účastníků nehrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat.⁹¹ Toto omezení zamezuje tzv. překvapivým rozhodnutím⁹², kde by například odvolací správní orgán rozšířil sankční řízení o další skutkové podstaty správních deliktů a účastník by se proti takovýmto přidaným skutkovým podstatám neměl už možnost odvolat se, což by bylo v rozporu se zásadou dvojinstančnosti řízení.⁹³ V opačném případě by změna napadeného rozhodnutí odvolacím správním orgánem nebyla možná. Taktéž je vyloučena eventualita odvolacího orgánu změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydaného v samostatné působnosti, neboť rozhodování územního samosprávného celku v samostatné působnosti je garantováno Ústavou jako právo na samosprávu (čl. 8 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky) a právo na ochranu před zásahy do práva na samosprávu.⁹⁴

Změnu provede odvolací správní orgán tak, že zcela nahradí výrokovou část, či pouze některé výroky svým rozhodnutím, vycházejícím z odlišného právního názoru na určitá skutková zjištění obsažena ve spisovém materiálu. Zároveň platí, že pokud se změní pouze část výroku rozhodnutí, zbytek výroku či část výroku potvrdí. V praxi by měla být tato možnost preferována před zrušením napadeného rozhodnutí a vrácení zpět k novému projednání.⁹⁵ Nutno ještě zmínit, že odvolací správní orgán nemůže změnit rozhodnutí v neprospěch odvolatele (§ 90 odst. 3 správního řádu), bylo by to totiž v rozporu se zásadou přestupkového řízení *reformace in peius*, které jsem se věnovala v podkapitole 2.2.

⁹⁰ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 376-377

⁹¹ § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁹² K problematice překvapivých rozhodnutí viz. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 654/03, týká se to sice řízení před soudy, ale je to inspirativní i pro správní řízení

⁹³ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 377

⁹⁴ § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁹⁵ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 377

3.4 Zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání

Poslední varianta rozhodnutí odvolacího správního orgánu je, že napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V odůvodnění toho, proč takto rozhodl musí nadále uvést právní názor, kterým je správní orgán, jež napadené rozhodnutí vydal (tedy orgán I. stupně) při novém projednání věci vázán.⁹⁶ Také platí to, že pokud odvolací správní orgán zruší pouze část výroku, zbytek výroku potvrdí dle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu. Tato varianta by však v praxi měla přicházet až tehdy, kdy odvolací správní orgán vyloučí možnost napadené rozhodnutí změnit, k čemuž ho vede samotný apelační princip a také jedna ze zásad správního řízení, a to zásada procesní ekonomie.⁹⁷

Odvolací správní orgán zruší napadené rozhodnutí a věc vrátí k novému projednání zejména v případech, kdy nelze uplatnit přezkum pro jeho nesrozumitelnost, ve spisovém materiálu jsou nedostatky při zjišťování stavu věci (vedlo by to následně k rozsáhlému dokazování před odvolacím orgánem) či řízení u orgánu I. stupně vedla zřejmě podjatá úřední osoba. V odůvodnění rozhodnutí, proč takto odvolací správní orgán rozhodl, musí uvést právní názor, jímž je správní orgán, jež napadené rozhodnutí vydal při novém projednání věci vázán. Platí pravidlo vázanosti právním názorem, tedy názorem odvolacího správního orgánu. Správní orgán I. stupně má za úkol zjistit, proč byl jeho původní rozsudek vadný, čeho se v dalším postupu popřípadě vyhnout, a zároveň ho pravidlo vázanosti právním názorem vede k tomu, aby neopakoval předchozí nedostatky. Může tedy učinit na základě nového projednání věci či zjištění nových skutečností stejné závěry, avšak bez předchozích nedostatků. Proti novému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (rozuměno po zrušení rozhodnutí odvolacím správním orgánem a vrácení věci k novému projednání zpět prvostupňovému orgánu) lze podat odvolání.⁹⁸

Rozhodnutí o odvolání proti přestupku je v právní moci, bylo-li oznámeno všem odvolatelům.⁹⁹ Pokud odvolatel nebo všichni odvolatelé vzali odvolání zpět, řízení je zastaveno

⁹⁶ § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

⁹⁷ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 376

⁹⁸ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 376-377

⁹⁹ § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

dnem zpětvzetí odvolání a po zastavení řízení nabývá odvolání právní moci. O této skutečnosti vydá správní orgán usnesení.¹⁰⁰

Rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán bez zbytečného odkladu.¹⁰¹ V přestupkovém řízení platí, že pokud nelze vydat rozhodnutí bezodkladně, vydá jej správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.¹⁰² Nastává tedy změna oproti klasickému správnímu řízení dle správního řádu, protože v ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu je lhůta pro vydání rozhodnutí, pokud jej nelze vydat bezodkladně, nejpozději do 30 dnů ode dne zahájení řízení. Lhůta začíná běžet dnem, kdy došlo k předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí.¹⁰³ V případě, že odvolací správní orgán nevydá v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí, může nadřízený správní orgán učinit ex offio opatření proti nečinnosti hned jak se o tom dozví.¹⁰⁴ Po bezvýsledném vyčerpání všech procesních prostředků se lze domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, a to žalobou proti nečinnosti správního orgánu.¹⁰⁵ Žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se domáhá žalobce ochrany marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí. Pokud není lhůta stanovena, lze ji podat ode dne, kdy byl učiněn poslední úkon v řízení.¹⁰⁶

Rozhodnutí o odvolání musí obsahovat obecné náležitosti, které jsou charakteristické téměř pro všechny rozhodnutí a které jsou upravené správním řádem v ustanovení § 68 a § 69. Každé správní rozhodnutí má obsahové a formální náležitosti. Mezi obligatorní obsahové náležitosti rozhodnutí náleží výroková část, odůvodnění a poučení účastníků. Pro odvolací řízení o přestupku je však nejdůležitější právě výroková část rozhodnutí o přestupku a je také specifická, a to díky ustanovení § 93 přestupkového zákona. Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku se kromě obecných náležitostí dle správního řádu (výrok s odkazem na právní předpis, označení hlavních účastníků, povinnosti nahradit náklady řízení, vyloučení odkladného

¹⁰⁰ § 91 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁰¹ § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁰² § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

¹⁰³ § 90 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁰⁴ § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

„Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy „Vypraveno dne“, poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu, ústním vyhlášením pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1), osobám neznámého pobytu nebo sídla vyvěšením veřejné vyhlášky, odesláním stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy k postupu podle § 19 odst. 3; na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne“.“ § 71 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁰⁵ § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

¹⁰⁶ § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

účinku, lhůtu v případě uložení povinnosti)¹⁰⁷ uvede taktéž popis skutku s označením místa (času a způsobu spáchání), vyslovení viny, forma zavinění u obviněného, právní kvalifikace skutku, výrok o uložení ochranného opatření či o náhradě nákladů řízení, výrok o nároku na náhradu škody či vydání bezdůvodného obohacení, identifikační údaje osoby, jež skutek spáchala, údaje o nástupci zemřelé osoby, která se dopustila přestupku, výrok o započtení doby pro kterou obviněný v souvislosti se spáchaným přestupkem nesmí vykonávat určitou činnost (do doby zákazu činnosti) a v neposlední řadě druh a výměra správního trestu, popřípadě o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, upuštění správního trestu nebo o mimořádném snížení pokuty.¹⁰⁸ Výroková část rozhodnutí o schválení dohody o narovnání je upravena v ustanovení § 93 odst. 3 přestupkového zákona.

V odůvodnění odvolací správní orgán uvede podklady pro vydání rozhodnutí, důvody výroku rozhodnutí, jeho vlastní úvahy, ať už úvahy, kterými se řídil při výkladu jednotlivých právních předpisů či úvahy při hodnocení jednotlivých podkladů pro vydání rozhodnutí a nakonec sdělení o tom, jak se vyrovnal s případnými námitkami účastníků v průběhu řízení.¹⁰⁹ Poučení účastníků je důležitým elementem obsahové stránky rozhodnutí, protože to naplňuje zásadu veřejné správy jako služby veřejnosti, ale zároveň to ukládá jistou poučovací povinnost správnímu orgánu vůči účastníkům řízení. Poučení musí obsahovat, zda je či není možnost proti rozhodnutí podat opravný prostředek, v jaké lhůtě (včetně toho, od kdy se tato lhůta počítá), k jakému správnímu orgánu může účastník opravný prostředek podat a případné vyloučení odkladného účinku.¹¹⁰

Mezi formální náležitosti rozhodnutí patří: označení „rozhodnutí“, označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal včetně data vyhotovení a otisku úředního razítka, číslo jednací, jména a příjmení všech účastníků řízení a jméno, příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby.¹¹¹

Platí, že proti rozhodnutí o odvolání odvolacího správního orgánu se již nelze znovu odvolat.¹¹² Tento fakt musí být uveden v poučení. Lze se ovšem bránit ještě žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, kterou lze podat k příslušnému krajskému soudu a domáhat se tak zrušení rozhodnutí odvolacího

¹⁰⁷ § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

¹⁰⁸ § 93 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

¹⁰⁹ SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012, s. 199

¹¹⁰ SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012, s. 202

¹¹¹ SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012, s. 203-205

¹¹² § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

správního orgánu.¹¹³ V tomto případě soudního přezkumu se uplatňuje taktéž úplný revizní princip. Žalobou se však nedomáhá nezákonnosti rozhodnutí, ale zrušení takového rozhodnutí či upuštění od správního trestu či snížení v mezích zákonem dovolených.¹¹⁴ Možnost obrany proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu je také podání mimořádných opravných prostředků.

„Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.“¹¹⁵ Opožděné odvolání je odvolání, které je podáno po uplynutí stanovené lhůty. Nepřipustné je odvolání tehdy, když bylo podáno proti rozhodnutí, proti kterému se odvolat nelze. Například v případě zpětvzetí odvolání odvolatelem, v případě usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, či je to proti rozhodnutí, jímž prohlásil správní orgán nicotnost.¹¹⁶ Odvolací správní orgán může shledat předpoklady pro zahájení přezkumného řízení či pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí. Potom mu slouží opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolacímu správnímu orgánu jako podnět k přezkumnému řízení, žádosti o obnovu řízení či žádosti o vydání nového rozhodnutí.¹¹⁷

¹¹³ § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

¹¹⁴ § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

¹¹⁵ § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, věta první

¹¹⁶ JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011, s. 384

¹¹⁷ § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

Závěr

Závěrem bych ráda stručně shrnula obsah mé práce a závěry, ke kterým jsem dospěla. Myslím si, že se mi cíl podařilo naplnit, neboť jsem dle mého názoru dostatečně objasnila institut odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Celé přestupkové řízení je díky dvojí působnosti zákonů poměrně složitá problematika, a to včetně předmětného odvolacího řízení o přestupku.

V úvodní kapitole jsem se zaměřila na obecné náležitosti odvolání, na odvolací lhůty, specifické odvolací lhůty za užití relevantní soudní judikatury a suspenzivní a devolutivní účinky odvolání. Dále jsem se zabývala právem podat odvolání, kde jsem představila jednotlivé odvolatele a ukázala na jejich rozdílné postavení v odvolacím řízení o přestupku. Legitimace účastníků řízení je v řízení přestupkovém i v odvolacím řízení o přestupku specifická tím, že jediným hlavním účastníkem řízení je pouze obviněný z přestupku, což mu přiznává největší množství práv a také může jako jediný podat odvolání v plném rozsahu. V první kapitole jsem zodpověděla první mou výzkumnou otázku. V práci popsané rozdíly odvolatelů plynou z právní úpravy a jsou dány povahou a specifiky přestupkového řízení.

Ve druhé části bakalářské práce jsem se zaměřila na identifikaci principů, které se uplatní v odvolacím řízení a postavení odvolacího správního orgánu v tomto procesu. Závěr druhé kapitoly byl směřován na průběh odvolacího řízení o přestupku a uplatnění specifických zásad v odvolacím řízení o přestupku, a to *benecia cohaesionis* a zákaz *reformace in peius*. V neposlední řadě jsem zmínila rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí odvoláním, jež představuje další zvláštnost tohoto řízení. Uplatnil se totiž oproti částečného revizního principu, jako tomu je u klasického správního řízení, úplný revizní princip, jež dovoluje odvolacímu správnímu orgánu přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Třetí kapitola byla zaměřena na rozhodovací pravomoc odvolacího správního orgánu a byly představeny jednotlivé varianty, jak může odvolací správní orgán o podaném odvolání rozhodnout. Tato kapitola byla obohacena o mé poznatky z odborné praxe vykonané na Městském úřadě ve Frýdlantě nad Ostravicí. Díky úřední osobě, která mi přidělovala během praxe úkoly jsem se mohla blíže seznámit s přestupkovou agendou a spisovou dokumentací. V tomto spatřuji práci osobně pro mě přínosnou, neboť mi umožnila zjistit, jak je právní úprava aplikována v praxi.

Seznam použité literatury

Knížní zdroje

ČERNÝ, J., HROZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H., Přestupkové řízení. *Praktická právnícká příručka*. 12. vydání. Praha: LINDE, 2011

FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HROZINKOVÁ, E., ŠKUREK, M., a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017

FRUMAROVÁ, K. a kol. *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017

JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2011

JEMELKA, L., PONDĚLNÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013

JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2017

JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 2. vydání, Praha: C. H. BECK, 2020

POSPÍŠILOVÁ, S., *Judikatura správních soudů ve věci účastenství v řízení a její vliv na správní praxi*, In KNOLL, V., HABLOVIČ, J., VNENK, V. *Naděje právní vědy 2020: Právní věda v praxi. První vydání*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2021, s. 630-639

PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017

SKULOVÁ, S., a kol. *Správní právo procesní*. 2. upravené vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012

VEDRAL, J., *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012

Právní předpisy

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů

Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 654/03

Nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2006, sp. zn. II. ÚS 304/04

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2014, čj. 11 A 70/2011-54

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. března 2017, č. j. 6 Afs 169/2016-42

Elektronické zdroje

KOLMAN, P. *Správní právo procesní- nad účinky „polo-blanketní odvolání“ ve správním řízení*, [online]. 4.6.2019 [cit. 2022-01-23]. Dostupné z: <https://advokatnidenik.cz/2019/06/04/spravni-pravo-procesni-nad-ucinky-polo-blanketni-odvolani-ve-spravnim-rizeni/>

Ministerstvo vnitra české republiky: průvodce zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich [online]. 1.2.2022 [cit. 2022-02-15]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>

PULGRETOVÁ, T. *Presumpce nevinny* [online]. 2019 [cit. 2022-02-02]. Dostupné z: <https://mylaw.cz/clanek/presumpce-nevinny-503>

Abstrakt

Bakalářská práce na téma Odvolání proti rozhodnutí o přestupku se zabývá objasněním odvolacího řízení proti rozhodnutí o přestupku. V práci jsou popsány náležitosti odvolání, obecné i specifické odvolací lhůty a rozdíly v postavení odvolatelů proti rozhodnutí o přestupku. Stěžejní část práce popisuje postavení odvolacího správního orgánu, průběh odvolacího řízení a varianty rozhodovací pravomoci odvolacího správního orgánu. Autorka zjišťovala, zda a jaké existují rozdíly v právním postavení odvolatelů v odvolacím řízení o přestupku a dále, jaké principy lze v odvolacím řízení o přestupku identifikovat.

Klíčová slova

Odvolání, odvolací řízení, přestupek, rozhodnutí, odvolací správní orgán, odvolatel.

Abstract

The bachelor's thesis on the topic The appeal against the decision on the offense deals with the clarification of the appeal procedure against a decision on a offense. The thesis describes the requirements of the appeal, general and specific time limits for appeal and differences in the position of appellants against the decision on the offense. The main part of the thesis describes the position of the appellate administrative body, the course of the appellate proceedings and variants of the decision-making power of the appellate administrative body. The author found out whether and what are the differences in the legal status of the appellants in the appellate proceedings on the offense and also what principles can be identified in the appellate proceeding on the offense.

Key words

The Appeal, appellate proceedings, offense, decision, appellate administrative body, appellant.